hoc convenienti. Ut canones[91]) pleniter discat et intelligat. Ut ecclesia[92]) una, id est sua, cui ordinatus est[h]), sit contentus. Ut[93]) subplantator alicuius sacerdotis per aliquod ingenium occulte vel manifeste non fiat. Ut[94]) sine iussione sui episcopi extra suam parrochiam non proficiscatur. Ut[95]) decimas ab alterius ecclesiam pertinentes non usurpet. Ut[96]) conviviis mulierum non intersit nec ad suum convivium eas recipiat, et ut[97]) excubatrices et administratrices mulieres velatas in ecclesia sua esse non permittat. Nec[98]) sacram oblationem ad altare offerendam et consecrandam laico viri aut mulieri in ecclesia sua administrare permittat. Sed ipse sacerdos cum clericis suis honorifice eam preparet et offerre volentibus rationabiliter distribuat.

Haec quicumque sacerdotum non habuerit et observare neglexerit, ac[i]) pro hac ante nos conprobatus fuerit, *sciat*[99]) *se aut gradum ammissurum aut in carceris erumna longo tempore poenas luiturum.*

---

h) *über der Zeile Hs.* i) hac *Hs.*

---

91) Innerhalb der Capitula episcoporum wird diese häufige Forderung erhoben bei Waltcaud c. 12 (de Clercq, Législation 1 S. 365); Capitulare Nr. 116 c. 2 (MGH Capit. 1 S. 234, 29); Capitula Palatina c. 12 (NA 27, 579).

92) Vgl. Capitula Monacensia c. 15 (NA 19, 118) = Capitula Trecensia c. 10 (de Clercq, Législation 2 S. 413).

93) Stimmt wörtlich überein mit Capitula Monacensia c. 16 (NA 19, 118).

94) S. o. 4. Synode c. 11.

95) S. o. 3. Synode c. 8.

96) Vgl. Theodulf, 1. Kapitular c. 13 (Migne PL 105, 195 C).

97) S. o. 1. Synode c. 12.

98) S. o. 1. Synode c. 11.

99) Theodulf, 1. Kapitular c. 16 (Migne PL 105, 196 A).